

בו קרבנות ציבור, והיו נותנים אותם בלשכה, ושלוש פעמים בשנה היו תורמים את הלשכה, כלומר מוציאים ממנה שקלים לקנות בהם את הקרבנות, ומבואר שהיו תורמים את הלשכה בשלוש קופות, שכל אחת שלוש סאין, **על הקופה הראשונה היה כתוב א', על הקופה השניה היה כתוב ב', ועל הקופה השלישית היה כתוב ג'.**

וביאר רבי יוסי, שעשו כן לכתוב על הקופות את סדרן, לדעת איזו נתרמה ראשונה, כדי שממנה יקנו תחילה קרבנות ציבור.

ומכאן רצו ללמוד, שלדעת רבי יוסי, כשיש אפשרות לקיים בזה או בזה, לעולם מצווה לעשות בראשון, ומהטעם הזה, דעתו, כשהיו מספר שעירים שהוגרלו לעזאזל, משלחים את הראשון.

אולם דחו זאת, כי יש לחלק בין הקופות לבין השעירים.

שכן הקופות, מיד כשתרמו בראשונה, היו המעות שבה ראויות לקרבנות ציבור, ומאחר שהיו ראויות קודם למעות קופות אחרונות שנתרמו אחר כך, ראוי להקדים את הקרבנות במעות הראשונות.

מה שאין כן בשעירים, כשהוגרל הראשון, עדיין לא היה ראוי לשילוח עד גמר עבודות הדם של הפנימי, ובגמר עבודות הדם, הוכשרו יחד כל אלו שהוגרלו להשתלח לעזאזל, ואין סברא להקדים דווקא את שהוגרל ראשון.

הפריש פסחו ואבד והפריש אחר תחתיו ונמצא הראשון

מי שהפריש כבש להקריבו לפסח, ואבד, והפריש כבש נוסף, ואחר כך נמצא הראשון, ומעתה יש לפנינו שני כבשים שהופרשו לפסחו, נחלקו חכמים את מי מהם יקריב.

לדעת חכמים – איזה מהם שירצה יקריב^א.

ולדעת רבי יוסי – אם אחד מובחר מחבירו, יקריבנו, ואם שניהם שווים, מצווה להקריב את הראשון.

ומכאן למדו, שלדעת רבי יוסי, כשיש אפשרות לקיים בזה או בזה, לעולם מצווה לעשות בראשון, גם במקום ששניהם נעשו ראויים בבת אחת לשכן אף שאחד הופרש

^א יליע אם כן הדין גם כשאחד מובחר מחבירו, או רק כששניהם שווים.